

51

Dość szybko.

weszej

Strasza ją mroźny pływ- nie wieść: "Po- la- cy ma- ja ry- by jeść!" Bo

Dość szybko.

mf

weszej

Li- ga ło- ska rzekła tak: "Po- lakom wciąż fos- fo- ru brak,

bo je- dza ka- sza, jedza, i grzy- by, nie- chaj więc jedza, ^{talasie} ~~je- dza~~ i ry- by!"

Ach, ach, ach, Po- la- bom wciąż fos- fo- ru brak!

mf

ry-by padł o-grom-ny strach, za-dar-ty więc o-go-ny i

Weszy
mka, i mka, we wszystkie stro-ny, i mka, i mka, we wszystkie

Weszy
stro-ny! Na sa-mym prze-dzie sre-brzy-ste sledge, za nimi przez gte

Weszy
bo-kie mo-rze, jak we-ze wi-ja się we-go-rze, za we-gorzami

nieco wolniej.

To-wo'menie. A plas-tu-gi, a plas-tu-gi skry-ty się na

dnie! A-le naj-gor-sza jest do-la dorozza, ach, ach, ach,

Weszy
ach! bo jak się skryje w piach? *Vivo.* Wo-ta mo-rze

accel. *Allegro tempo*
i na-rze-ka: "Kto jest ry-ba, niech u-cie-ka!" sty-chać słoch
tempo I.

rit.

a tempo

och, och, och, ry-chać szloch, och, och, och! O nie-szczęsną

Mit: a tempo

r i d.

ry-bia do-lo, te u-we-dza, te na-só-la, ach, ach, ach, ach,

a tempo

ach, ach, ach! Na ry-by przy-szedł strach!

a tempo